

РЕШЕНИЕ

№ 12917

гр. София, 25.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав, в публично заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10141** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).
Производството е образувано по жалба на „Райвъл Шуус България“ ЕООД,[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. Ж, ет. 2, офис 7, чрез адвокат Л. В., САК, [улица], ет. 3, офис 2, против Ревизионен акт /РА/ № Р-22221022003446-091-001/16.05.2023 г., издаден от В. В. В., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] – орган, възложил ревизията и М. И. К., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1234/28.08.2023 г., издадено от Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите.
В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност, немотивираност и необоснованост на оспорения ревизионен акт. Подробни съображения в тази насока, са изложени в депозираната жалба. Счита се, че събраните по време на ревизионното производство доказателства следва да бъдат преценени в тяхната съвкупност, което не е сторено от ревизиращия екип. Позовава се на практиката на ВАС и СЕС.
В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, представлява се от адвокат В., който моли съда да уважи депозираната жалба, като отмени ревизионния акт в оспорената част. Претендират се сторените по делото разноски, съгласно представен списък.

Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С.,

редовно уведомен не се явява, не изпраща представител. От процесуалния му представител е депозирана молба, с която от съда се иска да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана като съдът при постановяване на съдебното решение да се съобрази с мотивите в решението на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП, респективно становището от 18.06.2024 г. и недоказаната автентичност на представените по делото фактури и протоколи. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител. Административен съд София – град, след като прецени оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решението на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено по електронен път на 15.09.2023 г. /л.21/. Жалбата е подадена чрез административния орган с вх. № 53-00-208 на 29.09.2023 г., от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221022003446-020-001/08.07.2022 г., издадена от В. В. В., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място], определена със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на Директор на ТД на НАП [населено място] /л.22-26/, е възложена ревизия на жалбоподателя за следните видове задължения:

- Корпоративен данък за данъчен период от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г.

- Данък върху добавената стойност за данъчен период от 01.09.2021 г. до 30.04.2022 г. Заповедта за възлагане на ревизия е връчена на жалбоподателя, по електронен път на 20.07.2022 г. /л.25-26/, като е определен срок за извършване на ревизията – до три месеца от връчване на заповедта. За ревизиращи органи са определени М. И. К., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията и М. Р. Д., на длъжност Инспектор по приходите.

На основание чл. 34, ал. 1, т. 4 вр. чл. 34, ал. 1, т. 1 от ДОПК, от ревизираното лице до ревизиращия екип е депозирана молба за спиране на възложената му ревизия със ЗВР № Р-22221022003446-020-001/08.07.2022 г., поради неприключило предходно ревизионно производство с ревизиран период, попадащ в обхвата и на настоящата ревизия /л.27/.

В тази връзка е издадена Заповед № Р-22221022003446-023-001/08.09.2022 г. от В. В. В., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място], с която на основание чл. 34, ал. 1, т. 5 от ДОПК вр. молбата на „Райвъл Шуус България“ ЕООД и поради наличие на обстоятелства по чл. 34, ал. 1/ал. 2 от ДОПК е спряно производството по извършване на ревизия, възложена със ЗВР № Р-22221022003446-020-001/08.07.2022 г. по отношение на „Райвъл Шуус България“ ЕООД. Заповедта за спиране е връчена по електронен път на ревизираното лице на 12.09.2022 г. /л.28-30/.

Със Заповед № Р-22221022003446-143-001/12.12.2022 г., издадена от В. В. В., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място], на основание чл. 35 от ДОПК е възобновено производството по извършване на ревизия, спряно със

Заповед № Р-22221022003446-023-001/08.09.2022 г., считано от 12.12.2022 г. Заповедта за възобновяване е връчена по електронен път на ревизираното лице на 13.12.2022 г. /л.31-33/.

Заповедта за възлагане на ревизия е изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22221022003446-020-002/23.01.2023 г., издадена от В. В. В., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място], като е определен срок за извършване на ревизията до 23.03.2023 г. ЗИЗВР е връчена на ревизираното лице по електронен път на 25.01.2023 г. /л.34-36/.

Ревизионният доклад /РД/ по извършената ревизия с № Р-22221022003446-092-001/05.04.2023 г. е изготвен на 05.04.2023 г. и е връчен на ревизираното лице на 19.04.2023 г. /л.37-54/. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК от дружеството не е подадено писмено възражение срещу издадения РД.

Ревизионният акт, предмет на настоящето производство, с № Р-22221022003446-091-001/16.05.2023 г. е издаден на 16.05.2023 г. и е връчен на задълженото лице по електронен път на 12.06.2023 г. /л.55-58/. С него са приети изложените в РД факти и обстоятелства, направените фактически и правни изводи и основанията за тях. РА съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 от ДОПК. С оспорвания РА на дружеството е извършено увеличение на финансовия счетоводен резултат за 2021 г. със сумата в размер на 285 131.59 лв. на основание чл. 28, ал. 2 от ЗКПО, поради непризнати разходи за брак, определен е корпоративен данък в размер на 26 444.21 лв., ведно с лихва за забава в размер на 2 492.58 лв. за данъчен период 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г.; на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС е извършена корекция на ползваното право на данъчен кредит в размер на 57 026.32 лв. за бракувани стоки и не е признато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], „Европартнерс 2000“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] и „Пик Строй 19“ ООД, ЕИК:[ЕИК] в размер на 37 775.80 лв., ведно със съответните лихви за забава.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК от ревизирания субект до директора на дирекция ОДОП е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА, с вх. № 53-06-6585/26.06.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С.. РА е оспорен в частта на непризнати разходи за брак, съответно увеличението на финансовия резултат за 2021 г. със сумата в размер на 285 131.59 лв. на основание чл. 28, ал. 2 от ЗКПО, по отношение на определения корпоративен данък за данъчен период 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. в размер на 26 444.21 лв., ведно с лихва за забава в размер на 2 492.58 лв.; извършената на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС корекция на ползваното право на данъчен кредит в размер на 57 026.32 лв. за бракувани стоки, както и непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], „Европартнерс 2000“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] и „Пик Строй 19“ ООД, ЕИК:[ЕИК] в размер на 37 775.80 лв., ведно със съответните лихви за забава. В останалата част по отношение на доначислен ДДС за недекларирани продажби и вътреобщностно придобиване /ВОП/, отразено само в Дневник за покупки и увеличението на финансовия резултат на основание чл. 78 от ЗКПО със сумата от 2 800.00 лв., РА не е оспорен пред административния орган.

С Решение № 1234/28.08.2023 г. на Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-[населено място], ревизионният акт в оспорената част е потвърден като правилен и законосъобразен. Поради, което предмет на съдебно оспорване е РА в потвърдена част с решението на решаващия административен орган.

При ревизията е установено, че основната дейност на жалбоподателя през ревизираните периоди е търговия с детски и дамски обувки, чехли, стелки и връзки за обувки. Ревизираното лице е регистрирано в ТР при АВ от 17.11.2015 г. Установени са свързани лица за ревизирания период по смисъла на § 1, т. 3 от ДОПК – Д. С. К., едноличен собственик на капитала е свързано лице с „К. Шуус“, ЕИК:[ЕИК]. Констатирано е, че дейността на ревизираното лице се извършва в следния търговски обект – складови и търговски помещения в [населено място], [улица]. „Райвъл Шуус България“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 11.12.2015 г.

На ревизираното лице е извършена предходна ревизия, приключила с РА № Р-22221021005981-091-001/12.09.2022 г., който е оспорен по съдебен ред. Съдебното производство по делото не е приключило с влязъл в сила съдебен акт /административно дело № 2026/2024 г. по описа на АССГ/. Отделно на ревизираното дружество се извършва и друга ревизия с УИН Р-22221023000009. Извършена му е Проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с Протокол № П-22221021035462-073-001/26.10.2021 г.

В хода на ревизията на основание чл. 37, ал. 3 вр. чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. № Р-22221022003446/14.07.2022 г., по електронен път на 20.07.2022 г. В указания срок от ревизираното лице чрез електронната система на НАП са представените изискваните му документи – счетоводни документи и регистри. От страна на ревизиращите органи е извършено посещение на адреса за кореспонденция с цел преглед на оригинални счетоводни документи и регистри. В хода на проверката е предоставен достъп до всички счетоводни документи, регистри и банкови извлечения за периода на ревизията. Уточнени са салдата и оборотите по основните счетоводни сметки. Проверката е обективизирана в Протокол обр. КД-73 № 1798800/20.03.2023 г.

От страна на ревизиращите органи са извършени проверки в ИС на НАП както по отношение на ревизираното лице, така и по отношение на неговите контрагенти, описани подробно в Раздел III, Раздел IV и Раздел V от РД. Констатирано е, че счетоводното обслужване на ревизираното лице се извършва от А. С. П.. Ревизираното дружество прилага двустранна форма на счетоводно записване, същото е водило и организирано текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закон за счетоводството и счетоводните стандарти и утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан. Формата на счетоводството на ревизираното лице осигурява синхронизирано хронологично и систематично /синтетично и аналитично/ счетоводно отчитане. След извършен преглед и анализ на представените от ревизирания субект оборотни ведомости към 30.04.2022 г. от страна на приходните органи е установено следното:

По Счетоводна сметка 101 „Основен капитал, изискващ регистрация“ е отразено крайно кредитно салдо в размер на 1 000.00 лв. По Счетоводна сметка 122 „Неразпределена печалба от минали години“ – салдото към 30.04.2022 г. е крайно кредитно /печалба/ в размер на 151 407.19 лв. По Счетоводна сметка 152/1 „Заеми в лева“ е с начално кредитно салдо в размер на 606.19 лв., дебитен оборот в размер на 4 980.84 лв. и крайно дебитно салдо към в размер на 4 374.65 лв. По Счетоводна сметка „Машины, съоръжения и оборудване“, салдото към 30.04.2022 г. е крайно дебитно в размер на 6 815.62 лв. Установено е, че ревизираното дружество е отразило закупено ДМА на стойност 1 173.31 лв. По Счетоводна сметка 205 „Транспортни средства“ –

сaldото към 30.04.2022 г. е крайно дебитно в размер на 38 010.88 лв. и през периода няма движения по сметката. По Счетоводна сметка 206 „Стопански инвентар“ – saldото към 30.04.2022 г. е крайно дебитно в размер на 9 476.67 лв. и през периода няма движение по сметката. По Счетоводна сметка 302 „Материали“ са отразени закупени и вложени материали, сметката е с начално салдо в размер на 33 445.00 лв., дебитен оборот в размер на 1 130.00 лв., кредитен оборот в размер на 1 698.60 лв. и крайно дебитно салдо към 30.04.2022 г. в размер на 32 876.40 лв. По Счетоводна сметка 303 „Продукция“ са отразени закупени и вложени материали, сметката е с начално салдо в размер на 42 805.23 лв. без движение за периода. По Счетоводна сметка 304 „Стоки“ са отразени закупените и изписани стоки, която е с начално салдо в размер на 562 714.95 лв., дебитен оборот в размер на 387 967.30 лв., кредитен оборот в размер на 67 585.67 лв. и крайно дебитно салдо към 30.04.2022 г. в размер на 883 096.58 лв. Съгласно предоставени писмени обяснения наличните стоки и продукция се съхраняват в търговски обект на ревизираното дружество, находящ се в [населено място], [улица]. По Счетоводна сметка 401 е установено, че са отразени разчетите с доставчици, която е с начално кредитно салдо в размер на 187 771.48 лв. начално дебитно салдо в размер на 542 966.92 лв., дебитен оборот в размер на 260 390.06 лв., кредитен оборот в размер на 275 361.76 лв. и крайно дебитно салдо към 30.04.2022 г. в размер на 185 955.06 лв. и крайно кредитно салдо в размер на 556 122.20 лв. По Счетоводна сметка 411 са отразени разчетите с клиенти, и която е с начално дебитно салдо в размер на 247 251.28 лв., дебитен оборот в размер на 332 737.10 лв., кредитен оборот в размер на 309 878.73 лв. и крайно дебитно салдо към 30.04.2022 г. в размер на 270 109.65 лв. По Счетоводна сметка 501 „Каса“ в лева са отразени разплащанията по касов път. Сaldото към 30.04.2022 г. в дебитно в размер на 147 390.83 лв. По Счетоводна сметка 503 „Разплащателна сметка в лева“ са отразени банковите разплащания, което е с начално дебитно салдо в размер на 26 031.78 лв., дебитен оборот в размер на 3 924.12 лв. кредитен оборот в размер на 30.00 лв. и крайно дебитно салдо към 30.04.2022 г. в размер на 29 925.90 лв. Установено е, че по сметки от група 60 се отразяват извършените разходи, аналитично по пера. По Счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“ в размер на 10 313.47 лв. /опаковъчни материали и канцеларски материали и гориво/; Счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ в размер на 14 361.47 лв. /наем на търговско помещение, транспортни и куриерски услуги и застрахователни услуги/; Счетоводна сметка 603 „Разходи за амортизация“ в размер на 3 090.12 лв.; Счетоводна сметка 604 „Разходи за възнаграждения“ /заплати/ в размер на 4 450.00 лв.; Счетоводна сметка 611 „Разходи за основна дейност“, която е с начално дебитно салдо в размер на 8 922.90 лв. и крайно дебитно салдо в размер на 8 922.90 лв.; Счетоводна сметка 613 „Разходи за бъдещи периоди“, която е с начално дебитно салдо в размер на 464 982.92 лв. и крайно дебитно салдо в размер на 464 982.92 лв.; Счетоводна сметка 625 „Финансови разходи за бъдещи периоди“ в размер на 1 667.87 лв. Констатирано е, че по сметки от група 70 се отразяват всички приходи от продажби, като по Счетоводна сметка 702 се отразяват Приходите от извършени продажби на стоки /обувки/, и е видно, че през ревизирания период от страна на ревизираното лице е реализирана продажба на обувки в размер на 195 945.91 лв. срещу дебита на Счетоводна сметка 411 „Клиенти“. По Счетоводна сметка 703 „Приходи от услуги“ в размер на 4 000.00 лв. срещу дебита на сметка 411 „Клиенти“. По Счетоводна сметка 709 „Приходи от допълнителна дейност“ в размер на 78 465.02 лв. срещу дебита на сметка 411 „Клиенти“. Установено е, че ревизираното лице

реализира приходи от продажба на услуги, които отразява по кредита на СС 702 „Приходи от продажба на стоки“. Приходи от продажба на услуги, които отразява по кредита на СС 703 и Приходи от допълнителна дейност, които отразява по Счетоводна сметка 709. Според разпределението на разходите на икономически елементи е установено, че най-голям е дялът на Разходи за материали и също така по Счетоводна сметка „Други разходи“. В хода на ревизията не са констатирани нарушения на счетоводното законодателство, нито нарушения по Закон за плащанията в брой.

От проверка в ПП на НАП е установено, че за ревизирания период ревизираното лице притежава регистрирано ФУДВ с НАП – описани на стр. 4 от РД. В хода на ревизията е извършена съпоставка между представените оборотни ведомости, главни книги, първични счетоводни документи, отчети от ФУДВ с НАП, дневници за продажби, при която са установени различия и несъответствия по отношение на декларираните приходи, описани в частта по ЗКПО в РД.

I. В частта по ЗДДС:

1. Относно извършена на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС корекция на ползваното право на данъчен кредит:

От извършен анализ на Счетоводна сметка 609 „Други разходи“ в хода на ревизионното производство е установено, че от страна на „Райвъл Шуус България“ ЕООД са осчетоводени искания за изписване на материални запаси в общ размер на 285 131.59 лв., кореспондиращи с кредита на Счетоводна сметка 304 „Стоки“:

а/ Искане за изписване на МЗ 12/31.12.2021 г., в размер на 128 099.71 лв.;

б/ Искане за изписване на МЗ 12/31.12.2021 г. в размер на 59 079.97 лв.;

в/ Искане за изписване на МЗ 12/31.12.2021 г. в размер на 19 923.36 лв.;

г/ Искане за изписване на МЗ 12/31.12.2021 г. в размер на 30 134.56 лв.;

д/ Искане за изписване на МЗ 12/31.12.2021 г. в размер на 47 893.99 лв.

С представените писмени обяснения от пълномощника на ревизираното лице в хода на ревизията е декларирано, че счетоводния запис по дебита на Счетоводна сметка 609 „Други разходи в кореспонденция“ с кредита на Счетоводна сметка 304 „Стоки“ в размер на 285 131.59 лв. е по повод бракуване на стока. От ревизиращите е прието, че бракуването на стоката е осъществено на 31.12.2021 г., когато са извършени изписванията на МЗ. Прието е, че ревизираното лице не изпълнило изискванията на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС – не е представен Протокол за липси и/или брак и инвентаризационен опис, не е представен документ за изтекъл срок на годност или друго основание, което да води до неприлагане на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС. Акцентирано е, че в чл. 80, ал. 2 от ЗДДС са описани изключенията за корекции по чл. 79 от ЗДДС, както и че от страна на ревизираното лице не са представени доказателства за наличие на обстоятелства по чл. 80, ал. 2 от ЗДДС. В тази връзка на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС вр. чл. 66, ал. 3 от ППЗДДС с РА е извършена корекция на ползвания данъчен кредит в размер на 57 026.32 лв. за установената липса на стоки в размер на 285 131.59 лв. към 31.12.2021 г.

2. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит:

2.1. Установено е, че през ревизирания период от страна на „Райвъл Шуус България“ ЕООД е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по 26 броя фактури и кредитни известия, издадени от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД, подробно описани стр.11 от РД.

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД, обективизирана в Протокол за извършена насрещна проверка № П-22221322144435-141-001/04.10.2022 г. В хода на проверката на дружеството „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД е изпратено ИПДПОЗЛ с изх. № П-22221322144435-040-001/16.08.2022 г., връчено му по електронен път на 20.08.2022 г. На 15.09.2022 г. от страна на „Тракс Ваи

Експорт“ ЕООД са представени част от изисканите му документи.

В хода на насрещната проверка е установено, че „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД е регистрирано по ДОПК на 27.08.2019 г. в ТД на НАП [населено място], Офис „Н.“, регистрирано по ЗДДС считано от 12.09.2019 г. на основание чл. 100, ал. 1 от ЗДДС и deregистрирано по ЗДДС считано от 27.03.2022 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. При насрещната проверка на органите по приходите не е предоставена информация относно място на съхранение на счетоводните документи в обект или офис /вкл. счетоводен офис на фирмата/, не е осъществен контакт и с управителя. При служебна проверка в ИС на НАП е констатирано, че има невключени фактури в Дневник за продажби за съответните данъчни периоди.

По отношение на следните фактури е установено следното:

а/ Фактура № 183/15.09.2021 г., с предмет: „Стока“, ДО 25 200.00 лв. и ДДС 5 040.00 лв. – фактурата не е отразена в Дневник за продажби за м. Септември 2021 г., като при преглед на Дневник за продажби е установено, че номер 183 на фактура не съществува;

б/ Фактура № 173/23.07.2021 г., с предмет: „Стока“, ДО 7 935.00 лв. и ДДС 1 587.00 лв. – фактурата не е отразена в Дневник за продажби за м. Юли 2021 г., като при преглед на Дневник за продажби е установено, че номер 173 на фактура не съществува;

в/ Фактура № 187/17.09.2021 г., с предмет: „Стока“, ДО 7 473.00 лв. и ДДС 1 494.00 лв. – фактурата не е отразена в Дневник за продажби за м. Септември 2021 г., като при преглед на Дневник за продажби е установено, че номер 187 на фактура не съществува;

г/ Фактура № 189/18.09.2021 г., с предмет: „Стока“, ДО 7 810.00 лв. и ДДС 1 562.00 лв. – фактурата не е отразена в Дневник за продажби за м. Септември 2021 г., като при преглед на Дневник за продажби е установено, че номер 189 на фактура не съществува;

д/ Кредитно известие с № 173/23.07.2021 г., ДО в размер на 7 935.00 лв. и ДДС 1 587.00 лв., не е отразено в Дневник за продажби за м. Юли 2021 г. от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД;

е/ Кредитно известие с № 208/23.11.2021 г., ДО в размер на 7 200.00 лв. и ДДС 1 440.00 лв., не е отразено в Дневник за продажби за м. Ноември 2021 г. от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД.

Установено е, че „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД е със задължения за данъци и ЗОВ в особено големи размери, за които е образувано Изпълнително дело №[ЕИК]/2022 г. От дружеството – доставчик не са дадени писмени обяснения във връзка с липсващите фактури и КИ, нито са представени счетоводни документи – регистри или други доказателства, въз основа на които да се установи реалност на доставките. Не са представени също така: сключени договори за извършване на услугите/продажбата на стоките, съпътстващи документи: приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, складови разписки, транспортни документи и др., място и дата на доставките; уточняване на вида на фактуриране на доставки/услуги. Не са предоставени данни използвани ли са активи за извършване на доставките – наети или собствени транспортни средства, търговски обекти, персонал. От страна на дружеството-доставчик е представена единствено Главна книга на Счетоводна сметка 411 „Клиенти“/„Райвъл Шуус България“ ЕООД, където са отразени извършените плащания на фактури в брой.

От проверка в ИС на НАП е установено, че в дружеството-доставчик няма наети лица по трудови правоотношения. Дружеството-доставчик е притежавало ФУДВ с НАП, описано на стр. 13 от РД. От „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД не са представени аналитични и хронологични регистри на сметки от група 30, група 50, група 60, група 70, група 61. Не е уточнен основният предмет на дейност на дружеството-доставчик. От ИС на НАП е констатирано, че по ГДД по чл. 92 от ЗКПО е декларирана дейност с код 4649 – Търговия на едро с други нехранителни потребителски стоки.

В тази връзка на „Райвъл Шуус България“ ЕООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД.

2.2. За ревизирия период от страна на „Райвъл Шуус България“ ЕООД е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по фактура, издадена от доставчик с рисково поведение – Фактура № 8...23/28.08.2021 г., издател „Европартнерс“ ЕООД.

На „Европартнерс“ ЕООД е извършена насрещна проверка, обективирана в ПИНП № П-22221322144426-141-001/04.10.2022 г. На дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ № П-22221322144426-040-001/16.08.2021 г., връчено му по реда на чл. 32 от ДОПК. В указания срок от дружеството-доставчик не са представени изисканите му документи и писмени обяснения.

В хода на насрещната проверка е установено, че „Европартнерс“ ЕООД е регистрирано по ДОПК на 24.01.2017 г. в ТР при АВ, дружеството се управлява и представлява от едноличния собственик на капитала – Ц. Н., с предмет на дейност – търговия на едро и дребно с други нехранителни стоки. При извършване на насрещната проверка на органите по приходите не е представена информация относно място на съхранение на счетоводните документи в обект или офис, включително счетоводен офис на фирмата, не е осъществен контакт с управител и представител на дружеството.

От служебна проверка в ИС на НАП е установено, че Фактура № 8...23/28.08.2021 г. е включена в Дневник за продажби за съответния данъчен период м. Август 2021 г. „Европартнерс“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 23.02.2017 г. и deregистрирано на 22.03.2022 г. на основание чл. 176 от ЗДДС, има задължения за данъци и ЗОВ в големи размери. По отношение на спорната фактура от страна на дружеството-доставчик не са представени писмени обяснения, копие на счетоводен документ и регистри, или други доказателства, въз основа на които да се установи реална ли е доставката. Не са предоставени данни за сключени договори за извършване на услугата/продажбата на стоката, съпътстващи документи – приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, поръчки, складови разписки, транспортни документи и др. Липсват данни за място и дата на извършване на доставката – наети или собствени транспортни средства, търговски обекти, персонал. От проверка в ИС на НАП е установено, че дружеството – доставчик не разполага с транспортни средства и недвижими имоти. За периода на фактурираната доставка, е установено, че в „Европартнерс“ ЕООД има наети по трудово правоотношение четири лица. Не е предоставена информация относно лицата, осъществили контакт, водената търговска кореспонденция, както и лицата, осъществили доставките и подписали документите по спорната фактура; информация за транспортното средство, с което е транспортирана стоката при продажбата; не е представена фактура за транспорт или други транспортни документи; не е представена и информация за подизпълнител. От проверка в ИС на НАП е констатирано, че в дневниците за покупки са включени само фактури с контрагент с рисков профил „Спортстрой 19“ ЕООД. В дневника за продажби на дружеството-доставчик са включени фактури към клиенти с рисков профил.

При проверка в ИС на НАП е установено, че „Европартнерс“ ЕООД притежава два броя ФУДВ, описани на стр.14 от РД. От „Европартнерс“ ЕООД не са представени аналитични и хронологични регистри на сметки от група 30, група 50, група 60, група 70, група 61, както и на всички други сметки, по които са осчетоводени фактурите. Не е уточнен основният предмет на дейност на „Европартнерс“ ЕООД. След преглед на ГДД по чл. 92 от ЗКПО е установено, че от страна на „Европартнерс“ ЕООД е деклариран код на икономическа дейност – 4778: „Търговия на дребно с други нехранителни стоки“. От страна на „Европартнерс“ ЕООД е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. За периода на проверката в „Европартнерс“ ЕООД са назначени 4 броя лица на трудово правоотношение.

В тази връзка на „Райвъл Шуус България“ ЕООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурата, издадена от „Европартнерс“ ЕООД.

2.3. За ревизирия период от страна на „Райвъл Шуус България“ ЕООД е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по фактура, издадена от доставчик с рисково поведение – Фактура № 1...265/06.08.2021 г., издател „Пик Строй 19“ ООД.

На „Пик Строй 19“ ООД е извършена насрещна проверка, обективирана в ПИНП № П-22221322144442-141-001/04.10.2022 г. На дружеството-доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ № П-22221322144442-040-001/16.08.2022 г., връчено по електронен път. В указания срок от

дружеството-доставчик не са представени изисканите му документи и писмени обяснения. При насрещната проверка е установено, че „Пик Строй 19“ ООД е регистрирано по ДОПК на 09.04.2019 г., регистрирано по ЗДДС на 03.05.2019 г. на основание чл. 100 от ЗДДС. При извършване на насрещната проверка на органите по приходите не е представена информация относно място на съхранение на счетоводните документи в обект или офис, включително счетоводен офис на фирмата, не е осъществен контакт с управител и представител на дружеството.

От служебна проверка в ИС на НАП е установено, че спорната фактура не е включена в дневника за продажби за съответния данъчен период. „Пик Строй 19“ ООД е със задължения за данъци и ЗОВ в особено големи размери, за които е образувано Изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. По отношение на спорната фактура от страна на дружеството-доставчик не са представени писмени обяснения, копие на счетоводен документ и регистри, или други доказателства, въз основа на които да се установи реална ли е доставката. Не са предоставени данни за сключени договори за извършване на услугата/продажбата на стоката, съпътстващи документи – приемо-предавателни протоколи, количествено-стойностни сметки, поръчки, складови разписки, транспортни документи и др. Липсват данни за място и дата на извършване на доставката – наети или собствени транспортни средства, търговски обекти, персонал. От проверка в ИС на НАП е установено, че дружеството – доставчик не разполага с транспортни средства и недвижими имоти. За периода на фактурираните доставки в „Пик Строй 19“ ООД няма лица, наети по трудови правоотношения. Не е предоставена информация относно лицата, осъществили контакт, водената търговска кореспонденция, както и лицата, осъществили доставките и подписали документите по спорната фактура; информация за транспортното средство, с което е транспортирана стоката при продажбата; не е представена фактура за транспорт или други транспортни документи; не е представена и информация за подизпълнител. Не са представени аналитични и хронологични регистри на сметки от група 30, група 50, група 60, група 70 и група 61, както и на всички други сметки, по които е осчетоводена спорната фактура. Не е уточнен основният предмет на дружеството-доставчик. При служебна проверка в ИС на НАП е установено, че от страна на Пик Строй 19“ ООД е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО с декларирана дейност с код 4649 – Търговия на едро с други нехранителни потребителски стоки. В тази връзка на „Райвъл Шуус България“ ЕООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурата, издадена от „Пик Строй 19“ ООД.

В обобщение от страна на ревизиращия екип е формиран извод, че не се доказва реалното извършване на доставки по спорните фактури. Акцентирано е, че голяма част от тях не са отразени в дневниците за продажби от доставчиците, както и че липсват доказателства, дружествата – доставчици са разполагали със стоките /различни видове обувки и чехли/, които са фактурирани от ревизираното дружество. Отделно е посочено, че в дневниците за покупки както на ревизираното дружество, така и на дружествата-доставчици липсват отразени фактури за получени транспортни услуги и за наети складови площи. Прието е, че представените от ревизираното лице документи не съдържат необходимата за определяне на конкретния предмет на доставките информация, тъй като там най-общо е посочено дамски, мъжки и детски обувки без конкретизация на модел, марка, размер и др. От ревизираното дружество в хода на ревизията са представени фискални бонове за плащания от един от доставчиците - „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД, които са нечетливи и е прието, че не са годно доказателство за извършено плащане по спорните фактури. В тази връзка на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 6, ал. 1 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 37 775.80 лв. по фактурите, издадени от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД, „Европартнерс“ ЕООД и „Пик Строй 19“ ООД.

II. В частта по ЗКПО:

В хода на ревизията е установено, че в подадената от ревизираното лице ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2021 г. са декларирани разходи в размер на 1 624 875.02 лв., в т.ч за материали

/канцеларски материали и гориво/ в размер на 123 030.17 лв.; за външни услуги /наем, транспортни услуги, куриерски услуги/ - 61 942.92 лв.; разходи за амортизации – 8 254.00 лв.; разходи за заплати – 21 901.53 лв.; други разходи – 291 715.29 лв.; други финансови разходи – 2 931.71 лв. Установено е, че от страна на ревизираното лице е отразено в Счетоводна сметка 613 „Разходи за бъдещи периоди“ – разходи в размер на 464 982.92 лв. Посочено е, че съгласно дадените от ревизирания субект писмени обяснения – в кореспонденция с кредита по Счетоводна сметка 304 „Стоки“ е отразена сумата на непризнатите доставки при предходно извършената му ревизия на стойност 464 982.92 лв. Във връзка с декларираните други разходи в размер на 291 715.29 лв., от страна на ревизирания субект е представено писмено обяснение, според което счетоводният запис по дебита на Счетоводна сметка 609 „Други разходи“ в кореспонденция с кредита по Счетоводна сметка 304 на сумата от 285 131.59 лв. е във връзка с бракуването на стоки – обувки.

Предвид, че в хода на ревизията не са представени документи и писмени обяснения за причините, довели до бракуване на стоките, то ревизиращите органи са се позовали на нормата на чл. 28, ал.2 от ЗКПО, съгласно която не се признават за данъчни цели счетоводните разходи от липси и брак на материални запаси. В тази връзка на основание чл. 28, ал. 2 от ЗКПО на ревизираното лице не са признати за данъчни цели отчетените разходи в размер на 285 131.59 лв.

В хода на съдебното производство е приета съдебно-счетоводна експертиза, с вещо лице С. Г. Д. - К., която е дадено заключение по задачи, поставени от жалбоподателя. ССЧЕ установява, че от страна на ревизираното лице е извършена годишна инвентаризация за 2021 г., като за резултатите е съставен инвентаризационен опис /л.149/. В резултат на проведената годишна инвентаризация е съставен Протокол за брак с дата 30.12.2021 г., подписан от комисия в състав: Д. С. К. – Управител и Г. Й. Г. – оперативен счетоводител. От страна на тази комисия е констатирано, че се налага бракуване на обувки – върнати от онлайн магазин – обувки и носени, но върнати в 14-дневния срок, установен в Закон за потребителите; нанесени щети върху обувки, чехли, джапанки от гризачи; обувки от стари колекции и разлепени чифтове; обувки, които не могат да бъдат чифт – модели обувки с различни номера; останали части от обувки след разкомплектоване. В резултат на констатациите комисията е взела решение да одобри предложението за брак, като е счела, че е налице непреодолима сила, както и изтекъл срок на годност на част от предложените за брак стоки. Съгласно заключението, като доказателство за върнатите суми на клиентите от „Райвъл Шуус България“ ЕООД и във връзка с изготвяне отговор на поставените въпроси на вещото лице са представени следните разпечатки от програмния продукт на „Райвъл Шуус България“ ЕООД:

- Справка по документи за периодите 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г. за издадени кредитни известия за върнати стоки от „Лили Дрогерие“ ЕООД и „Кауфланд България“ ЕООД; Банкови извлечения /хронологичен регистър/ за върнати суми на клиенти.

Вещото лице посочва, че за документирането на брака няма специални изисквания. В конкретния случай от страна на „Райвъл Шуус България“ ЕООД въз основа на протокола за брак е съставен вътрешен документ – искане за изписване на материални запаси. Искането за изписване на материални запаси е осчетоводено в счетоводството на дружеството, като е кредитирана Счетоводна сметка 304 „Стоки“, и е дебитарана Счетоводна сметка 609 „Други разходи“. ССЧЕ установява общата стойност на бракуваните стоки е в размер на 285 131.59 лв. Представен е протокол за разкомплектоване на стоки, съгласно който след преглед на намиращите се в склада стоки – обувки, всички закупени от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД е взето решение, че същите не могат да бъдат продадени като обувки и следва да се разкомплектоват и да се продадат като стелки и връзки за обувки.

В частта по ЗДДС експертизата е описала фактурите, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит в констативната част на заключението. От извършената проверка на счетоводните документи и хронологични регистри на ревизираното лице, вещото лице установява, че закупените от дружеството стоки се завеждат счетоводно по Счетоводна

сметка 304 „Стоки“ – счетоводната сметка е с аналитично отчитане по видове стоки с данни за количество, единична цена. Начисленият във фактурите ДДС се осчетоводява по Счетоводна сметка 4531 ДДС – покупки. Общата стойност по всяка фактура е начислена като задължение към доставчика по Счетоводна сметка 401 „Доставчици“. Плащанията по фактурите са извършвани в брой. За платените суми към фактурите са приложени фискални бонове от ЕКАФП. Със сумата на извършеното плащане е закрито задължението по съответната фактура и доставчик.

Съгласно ССЧЕ следните фактури са отразени повторно в дневниците за покупки на ревизираното дружество и е извършена корекция в следващ данъчен период чрез корекция /отразени са с отрицателен знак/ на съставените счетоводни записвания – таблица на стр. 5 от заключението.

По първия въпрос ССЧЕ установява следното:

а/ относно доставчика „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД - на доставчика е извършена насрещна проверка, обективирана в ПИНП № П-22221322144435-141-001/04.10.2022 г. При служебна проверка в ИС на НАП е установено, че следните фактури не са включени в дневника за продажби на „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД - Фактура № 183/15.09.2021 г., Фактура № 173/23.07.2021 г., Фактура № 187/17.09.2021 г., Фактура № 189/18.09.2021 г.

При служебна проверка в ИС на НАП е установено, че в дневниците за продажби на „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД не са отразени следните кредитни известия: Кредитно известие с № 173/23.07.2021 г. и Кредитно известие с № 208/23.11.2021 г.

В забележка вещото лице посочва, че от страна на ревизираното лице е ползван данъчен кредит по Фактура № 173/23.07.2021 г. през м. Септември 2021 г. и впоследствие е извършена корекция на ползвания данъчен кредит през м. Октомври 2021 г., като от негова страна е отразена Фактура № 173/23.07.2021 г. в дневника за покупки с отрицателен знак, а не е осчетоводено кредитно известие. Фактура № 208/23.11.2021 г. с данъчна основа 7 200.00 лв. и начислен ДДС 1 440.00 лв. е отразена в дневника за покупки на ревизираното лице в данъчен период м. Декември 2021 г. Извършена е корекция на ползвания данъчен кредит през м. Януари 2022 г., като Фактура № 208/23.11.2021 г. е отразена в дневника за покупки с отрицателен знак, а не е осчетоводено кредитно известие.

б/ относно доставчика „Европартнерс“ ЕООД - на доставчика е извършена насрещна проверка, обективирана в ПИНП № П-22221322144426-141-001/04.10.2022 г. При служебна проверка в ИС на НАП е установено, че Фактура № 8...23/28.08.2021 г., с ДО 6 310.00 лв. и начислен ДДС 1 262.00 лв. е включена в Дневник за продажби на „Европартнерс“ ЕООД за данъчния период, през който е издадена - м. Август 2021 г.

в/ относно доставчика „Пик Строй 19“ ООД - на доставчика е извършена насрещна проверка, обективирана в ПИНП № П-22221322144442-141-001/04.10.2022 г. При служебна проверка в ИС на НАП е установено, че следната фактура, по която ревизираното лице ползва данъчен кредит, не е включена в дневника за продажби на „Пик Строй 19“ ООД за съответния данъчен период – Фактура № 1...265/01.09.2021 г., ДО – 8 235.00 лв. и ДДС 1 665.00 лв.

Относно съставените счетоводни записвания при ревизираното дружество – жалбоподател, вещото лице установява:

Задълженията по процесните фактури, издадени от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД, „Европартнерс“ ЕООД и „Пик Строй 19“ ООД са отразени в хронологичните регистри на синтетичните и аналитични счетоводни сметки със следните счетоводни записвания:

Дебит Счетоводна сметка 304 „Стоки“ – с данъчната основа по всяка от процесните фактури;

Дебит Счетоводна сметка 4531 „ДДС покупки“ – с начисления във всяка от фактурите;

По Счетоводна сметка 304 „Стоки“ е създадено аналитично отчитане по видове стоки, мярка, количество, единична цена и стойност.

Счетоводните записвания, съгласно ССЧЕ са правилни и съответстват на данните по процесните фактури.

Съгласно експертното заключение, по следните фактури, издадени от „Тракс Ваи Експорт“

ЕООД са отразени повторно в дневниците за покупки, като корекцията е извършена в следващ данъчен период чрез отразяване на сумите с отрицателен знак. Фактурите са посочени в таблица на стр. 7 от ССЧЕ, а именно: Фактури № № 173/23.07.2021 г., 208/22.11.2021г., 199/15.11.2021 г.

ССЧЕ установява, че плащането по процесните фактури е извършване в брой на датата на издаване на данъчната фактура. За платените суми към фактурите са приложени фискални касови бонове от ЕКАФП. Опис на всички фактури и конкретни дати на плащане са посочени в таблица в констативната част на ССЧЕ. Експертизата установява, че Фактура № 183/15.09.2021 г., издадена от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД, по която е отказано право на приспадане на данъчен кредит не е платена към края на ревизирания период.

Вещото лице посочва, че за документиране на брака няма специални изисквания. В конкретния случай ревизираното дружество е извършило годишна инвентаризация на стоките, съгласно изискванията на чл. 28 от ЗСЧ, съставен е Протокол за брак с дата 30.12.2021 г., подписан от комисия, в който са описани стоките за бракуване и причините, поради което стоките са определени като негодни, съставен е вътрешен документ – искане за изписване на материални запаси. Искането за изписване на материални запаси е осчетоводено с мемориален ордер в счетоводството на дружеството, като е кредитирана Счетоводна сметка 304 „Стоки“ /бракуваните стоки са отписани от аналитичните партии по артикули/. Стойността на бракуваните стоки е отразена като разход за основната дейност на дружеството, като дебитирана Счетоводна сметка 609 „Други разходи“. Общата стойност на бракуваните стоки е в размер на 285 131.59 лв. В таблица на стр. 7 са посочени установените от вещото лице бракувани стоки.

В заключение според вещото лице от гледна точка на счетоводството, съставените счетоводни записвания за бракуваните стоки са правилни. Вещото лице е работило само по документите, съдържащи се по делото. От негова страна е извършена проверка на място в счетоводството на ревизираното лице, където са му представени допълнително документи, представени от жалбоподателя по делото с молба от 10.05.2024 г.

Съдът, ще коментира експертното заключение при излагане на правните си изводи.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като писмени доказателства:

От страна на ответника в производството с молба от 09.11.2020 г. писмени доказателства във връзка с направено от него искане за оспорване по чл. 193 от ГПК /л.164-166/.

От страна на жалбоподателя с писмена молба от 10.05.2024 г. – доказателства, по които е работило вещото лице и не са били в кориците на делото /л.216-312/.

С молба от 05.12.2023 г. от страна на ответника е поискано да се открие производство по чл. 193 от ГПК по оспорване на допълнително представени документи от „Райвъл Шуус България“ ЕООД с жалба вх. № 53-06-6585/26.06.2023 г. по описа на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] /л.164/. С Определение от 19.01.2023 г. във връзка с депозираната от ответника молба, Съдът откри на основание чл. 193 от ГПК производство по оспорване на представени от жалбоподателя писмени доказателства, а именно:

а/ Фактури с № 0...187/17.09.2021 г. /подписана/, № 0...184/16.09.2021 г., № 0...211/20.11.2021 г., № 0...222/17.02.2022 г., № 0...220/14.02.2022 г., № 0...214/21.12.2021 г., № 0...216/22.12.2021 г., № 0...189/18.09.2021 г., № 0...191/27.10.2021 г., № 0...193/28.10.2021 г., № 0...195/29.10.2021 г., № 0...197/30.10.2021 г., № 0...203/18.11.2021 г. /подписана/, № 0...201/16.11.2021 г. /подписана/, № 0...199/15.11.2021 г. /подписана/, № 0...205/20.11.2021 г. /подписана/, № 0...207/22.11.2021 г. /подписана/, № 0...208/23.11.2021 г. /подписана/, № 0...183/15.09.2021 г. /подписана/ по отношение на подписа на техния съставител – МОЛ М. Ш. С. за „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. Неподписаните фактури, издадени от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД са оспорени по съдържание от ответника;

б/ Приемо-предавателни протоколи от 15.09.2021 г., от 17.09.2021 г., от 18.09.2021 г., от 16.09.2021 г., от 27.10.2021 г., от 28.10.2021 г., от 29.10.2021 г., от 30.10.2021 г., от 18.11.2021г., от 16.11.2021 г., от 15.11.2021 г., от 22.11.2021 г., от 23.11.2021 г., от 20.12.2021

г., от 14.02.2021 г., от 17.02.2021 г., от 11.02.2021 г. по отношение подписа на „Предал стоките“ – М. Ш. за „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД.

В тази връзка на основание чл. 193, ал. 3, изр. второ, съдът е дал указания на „Райвъл Шуус България“ ЕООД, че в негова доказателствена тежест е да установи истинността на тези документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният Ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила.

В случая, издателите на Ревизионния акт не са определени със заповед за определяне на компетентен орган по реда на старата редакция чл. 119, ал. 2 от ДОПК /в сила до 31.12.2012 г./, тъй като ревизията е възложена през 2020 г., при действието на чл. 119, ал. 2 от ДОПК /изм., ДВ, бр.82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г./. След изменението на посочената разпоредба, ревизионният акт се издава съвместно от двама органи – органът, възложил ревизията, и ръководителят на ревизията.

Във връзка с компетентността на ревизиращите органи по делото е представена съответната заповед, а именно: Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на Директор на ТД на НАП [населено място], с която В. В. В., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] е определена като компетентен орган да възлага ревизия на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП вр. чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК /л.22-23/.

В хода на ревизионното производство са събрани доказателства по предвидените в ДОПК способы. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя „Райвъл Шуус България“ ЕООД е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ от 14.07.2022 г., в отговор на които са представени доказателства. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчиците на ревизираното лице, като на последните са връчени ИПДПОЗЛ, а за резултатите от проверките са съставени съответните протоколи, за констатациите и данните от информационната система на НАП за съответния доставчик.

РД съдържа подробни правни и фактически основания, както и опис на доказателствата към него, съответни на изискванията по чл. 117, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за срока на издаването и съдържанието му. РД, ведно с допълнителните документи, доказателства и приложения, е връчен на лично на ревизираното лице. От значение за процесния случай е, че не е възпрепятствано правото на защита на ревизираното лице и на възможността му да подаде писмено възражение срещу РД, което ревизираното лице не е сторило.

РА отговаря на изискванията за съдържание по чл. 120, ал. 1 от ДОПК предвид препращането към мотивите на РД изцяло. РД и РА са издадени от компетентни органи, такива на които е възложено извършването на ревизията, по силата на което са компетентни по издаването на РД, както и по силата на изричното оправомощаване за издаването на РА, извършено от компетентен орган.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели.

Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл.3, т.35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната

идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 от ЗЕДЕУУ, електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16. Електронният подпис по ал. 3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал.1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл. 13, ал. 1 от ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл.3, т.10 от Регламент /ЕС/ № 910/2014, а именно данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. Дефинициите за усъвършенстван електронен подпис и квалифициран електронен подпис съгласно чл. 13, ал. 3 и ал. 4 от ЗЕДЕУУ препращат към същия регламент и съгласно тях „*усъвършенстван електронен подпис*“ означава електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в чл.26 от регламента: да е свързан по уникален начин с титуляря на подписа, да може да идентифицира титуляря на подписа, да е създаден чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол, и да е свързан с данните, които са подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях; а „*квалифициран електронен подпис*“ означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Квалифицираният електронен подпис има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл. 26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. По делото от справка в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, се обосновава извод за това, че ЗВР, Заповед за спиране на ревизия, Заповед за възобновяване на ревизия, ЗИЗВР, РД и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в чл.13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ е въведена фикция за саморъчен подпис.

Според чл. 28, ал. 1 от ЗЕДЕУУ /в посочената редакция/, доставчикът на удостоверителни услуги води електронен регистър /база данни/, в който публикува удостоверенията, които използва в дейността си като доставчик, издадените удостоверения и списъка на прекратените удостоверения. Последната разпоредба е доразвита в чл. 37, ал. 2 от Наредба за дейността на

доставчиците на удостоверителни услуги, реда за нейното прекратяване и за изискванията при предоставяне на удостоверителни услуги, според която регистърът съдържа: 1. удостоверенията за квалифициран електронен подпис, които използва в дейността си като доставчик на удостоверителни услуги; 2. списък на издадените удостоверения за квалифициран електронен подпис; 3. списък на прекратените удостоверения; 4. удостоверения за време за представяне на електронен подпис, създаден за определен електронен документ, в случаите, когато такива се издават от доставчика на удостоверителни услуги; 5. информация по чл. 28, ал. 3 от ЗЕДЕУУ. Следователно публичният електронен регистър на доставчика съдържа информация относно действащите и прекратените удостоверения за квалифицираните електронни подписи, издадени от същия.

Видно е от публичния регистър е, че лицата, подписали ЗВР, Заповед за спиране на ревизия, Заповед за възобновяване на ревизия, ЗИЗВР, РД и РА с електронен подпис, са притежавали сертификат, издаден от доставчика на удостоверителни услуги, с валидност за периода на подписване на документа. Справката в този регистър показва, че към датата на РА подписаните го лица са притежавали издадени и валидни удостоверения за професионален електронен подпис.

От така извършените справки в публичния регистър, се установява, че ЗВР, Заповед за спиране на ревизия, Заповед за възобновяване на ревизия, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис на органа, възложил ревизията, както и че органите по приходите, извършили ревизията, са притежавали валиден квалифициран електронен подпис към датите на издаване на РД и РА. От това се установява, че към датите на издаване на оспорения РА, заедно с приложените към него ЗВР, Заповед за спиране на ревизия, Заповед за възобновяване на ревизия, ЗИЗВР, РД, квалифицираните подписи са валидни и са издадени на органите по приходи, подписали електронните документи. Ето защо Съдът намира, че ЗВР, Заповед за спиране на ревизия, Заповед за възобновяване на ревизия, ЗИЗВР, РД и РА са надлежно подписани.

Предвид гореизложеното Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и не е нищожен.

Актовете на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице и същото е могло своевременно да защити правата си като представи доказателства. Предвид на изложеното, не са допуснати нарушения на изискванията за компетентност, съдържание, форма и процесуални правила при издаването на РА.

I. В частта по ЗДДС:

1. Относно извършена на основание чл. 79, ал. 1 от ЗДДС корекция на ползваното право на данъчен кредит, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, кражба, установяване на загуба или на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. Тази законова норма е неприложима, в случай, че бракуваните стоки попадат в хипотезата на чл. 80, ал. 2 от ЗДДС /в приложимата редакция/, по силата на която корекции не се извършват по чл. 79 в случаите на: 1. (доп. - ДВ, бр. 108 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) унищожаване, липса или брак, причинени от непреодолима сила, както и в случаите на унищожаване на акцизни стоки под административен контрол по реда на Закона за акцизите и данъчните складове; 2. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) унищожаване, липса или брак, причинени от аварии или катастрофи, за които лицето може да докаже, че не са причинени по негова вина или по вина на лицето, което използва стоката; 3. (изм. - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) липси, произтичащи от промяна на физико-химичните свойства в нормални размери, съответстващи на установените норми за пределни размери на естествените фири, и липси на

стоки при тяхното съхраняване и транспортиране съгласно нормативен акт или фирмени стандарти и нормали; 4. технологичен брак в допустимите норми, определени с технологичната документация за съответното производство или дейност; 5. (доп. - ДВ, бр. 102 от 2022 г., в сила от 01.01.2023 г.) брак поради изтичане срока на годност/трайност, определен съгласно изискванията на нормативен акт или на фирмени стандарти, когато не е налице нормативен акт, и в обичайните за съответната дейност размери; 6. (изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) брак на дълготрайни активи, когато балансовата им стойност е по-ниска от 10 на сто от отчетната им стойност.

Не е спорно между страните в съдебното производство, че от страна на ревизираното дружество – жалбоподател едва в хода на административното оспорване на РА пред Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] е представен единствено Протокол за брак от 30.12.2021г., придружен с инвентаризационен опис на наличните към същата тази дата стоки. Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя са представени каквито и да е било други доказателства във връзка с бракуваните стоки.

От събраните по делото доказателства, включително от приетата по делото ССЧЕ се установява, че в представения Протокол за брак от 30.12.2021 г. е посочено, че след проведена годишна инвентаризация, комисията е взела решение за бракуване както следва: 55 888 чифта обувки на стойност 128 099.71 лв. и единична цена 2.29 лв.; 32 888 чифта чехли на стойност 59 079.97 лв. и единична цена 1.80 лв.; 13 072 джапанки мъжки на стойност 19 923.36 лв. и единична цена 1.52 лв.; 19 384 джапанки дамски на стойност 30 134.56 лв. и единична цена 1.55 лв. и 15 884 дамски боти на стойност 47 893.99 лв. и единична цена 3.02 лв. От страна на жалбоподателя е посочено, че част от подлежащите на бракуване обувки са доставени от „Еврострой 20“ ЕООД и „Монти Фрут“ ЕООД – обувки 15 210 чифта на стойност 67 495.10 лв.; чехли 8 890 чифта на стойност 16 002.00 лв. и дамски боти 2 340 чифта на стойност 7 068.80 лв.

Според вещото лице за документирането на брака няма специални изисквания. Съгласно заключението в процесния случай ревизираното дружество е извършило годишна инвентаризация на стоките, съгласно изискванията на чл. 28 от ЗСч, съставен е Протокол за брак с дата 30.12.2021 г., подписан от комисия, в който са описани стоките за бракуване и причините, поради което стоките са определени като негодни, съставен е вътрешен документ – искане за изписване на материални запаси. Искането за изписване на материални запаси е осчетоводено с мемориален ордер в счетоводството на дружеството, като е кредитирана Счетоводна сметка 304 „Стоки“ /бракуваните стоки са отписани от аналитичните партиди по артикули/. Стойността на бракуваните стоки е отразена като разход за основната дейност на дружеството, като дебитирана Счетоводна сметка 609 „Други разходи“. Общата стойност на бракуваните стоки е в размер на 285 131.59 лв. В таблица на стр. 7 са посочени установените от вещото лице бракувани стоки.

Съдът намира изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни. На първо място от страна на ревизираното лице едва в хода на административното и съдебното оспорване на РА са представени доказателства във връзка с твърденията за бракуване на различните видове обувки – протокол за бракуване, искане за изписване на материални запаси, което води до извод, че същите са съставени само и единствено за нуждите на съдебното производство. Вярно е, че липсва нормативна уредба относно документирането на брака. При бракуването на определени стоки следва да се има предвид видът и характерът на бракуваните стоки. В процесния случай се касае за обувки, които са бракувани, поради дефекти и връщането им от различни клиенти на дружеството. Ревизираното дружество не е производител на процесните обувки, поради което не може да има технологичен брак. Върнатите обувки е следвало ревизираното дружество да върне на техния производител в случай на установен дефект. В случая, обаче, за да не дължи ДДС ревизираното дружество е следвало да представи доказателства, че стоките обувки са с изменени физико-химични

качества и не са годни за ползване, като това бъде удостоверено.

В нормата на чл. 306, ал. 2 от ТЗ е дадена легалната дефиниция на понятието „непреодолима сила“ – непредвидимо или непредотвратимо събитие от извънреден характер. Това легално определение предполага изследването на неговия непредвиден и непреодолим характер на събитие с извънреден характер за данъчно задълженото лице, случайно по своя произход, настъпващо независимо и въпреки волята на лицето, без да се дължи на причини, за които последното отговаря. Съдебната практика квалифицира като „непреодолима сила“ природните бедствия – земетресение, наводнение, свличане на земни пластове, бури, снежни виелици, лавини пожари, продължителни суши и др. Освен природните бедствия/явления, непреодолима сила могат да бъдат и събития и явления от обществения живот – военни действия, правителствени забрани, ограничаващи износа /ембарго/, епидемии, стачки, хиперинфлации и т.н. За да се квалифицира дадено събитие като „непреодолима сила“, същото трябва да има извънреден характер за данъчно задълженото лице, да е случайно по своя произход, непредвидено и непредвидимо, настъпващо независимо и въпреки волята на лицето, но да не се дължи на причини, за които последното отговаря. Съществен елемент на „непреодолимата сила“ е, че събитието и неговите последици биха настъпили и при полагане на всички възможни усилия за ненастъпването им от добрия търговец в дадена сфера на дейност. Следва да се има предвид, че не е налице непреодолима сила, когато съответното събитие е могло да бъде предотвратено, макар предвиждането му да е било трудно. Наличието на природни действия, които не могат да се контролират от човека, винаги се свързва с понятието „непреодолима сила“, тъй като тя не е вследствие на човешка дейност, но в процесния случай не е налице възникнало природно бедствие, нито пък има налице доказателства за авария. В съдебната практика се приема, че за разлика от хипотезата на „непреодолима сила“, в хипотезата на „авария“ вредите настъпват в процеса на ползване на материални активи без наличие на виновно поведение на техния собственик или ползващото ги лице. Поначало аварията предполага внезапност и неочакваност на повредата, която води до извеждане на материалния актив от експлоатация /в този смисъл Решение № 7567/04.06.2013 г., постановено по административно дело № 4156/2013 г. по описа на ВАС/. В настоящия случай от страна на жалбоподателя нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство са представени доказателства за наличие на „непреодолима сила“, респективно авария. Вярно е, че нито в ДОПК, нито в ЗКПО, ЗДДС и ЗСч се съдържат законови норми, които да регламентират документите, с които следва да разполага едно лице за доказване на такъв вид обстоятелства. В тази връзка следва да се има предвид, че като доказателства могат да се ползват всякакви документи, издадени от съответните компетентни органи от преценката, на които може да се направи заключение, че унищожаването, липсата или брака не са по вина на лицето. Такива доказателства не са ангажирани от жалбоподателя, нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство. Следователно правилни са изводите на приходната администрация, че не може да се приеме в случая, че се касае за брак вследствие на непреодолима сила или авария. Отделно не е налице и изтичане на срок на годност/трайност, предвид, че се касае за стоки – обувки. В настоящия случай не може да се приеме, че е налице изтекъл срок на годност, който е основание за бракуване на стоките, респективно за приложение на чл. 80, ал. 2, т. 5 от ЗДДС.

Следва да се има предвид още, че по делото липсват доказателства за това, че бракуваните стоки са били преоценени непосредствено преди това, респективно, че от страна на дружеството – жалбоподател е направено всичко възможно тези стоки да бъдат реализирани във връзка с довода, че дружеството-жалбоподател съществува от 2015 г. и за първи път осъществява бракуване през 2021 г. Тук следва да се има предвид, че предприятията следва да извършват инвентаризация на активите и пасивите най-малко веднъж годишно с цел достоверното им представяне във финансов отчет по аргумент от нормата на чл. 28 от ЗСч. Съгласно § 1, т. 5 от ДР на ЗСч, инвентаризация е процесът на подготовка и фактическа проверка чрез различни способы на натуралните и стойностните параметри на активите и

пасивите на предприятието към точно определена дата, съпоставяне на получените резултати със счетоводните данни и установяване на евентуални разлики. В тази връзка възниква въпросът при положение, че и през предходни периоди е имало наличие на негодни стоки, то защо същите не са били бракувани или обезценени тогава. Отделно предвид твърдението, че бракуваните обувки са били предмет на онлайн поръчки, липсват доказателства за тяхното връщане от клиенти, както твърди жалбоподателя. Такива доказателства не са представени нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство.

Протоколът за бракуване, настоящият съдебен състав намира за бланкетно съставен за нуждите на съдебното производство, отделно от това в него действително липсват данни и информация за обекта, в който е извършено съхраняването на бракуваните обувки, данни за материално-отговорното лице, включително какво следва да бъде сторено с бракуваните материални запаси. Не е представен фирмен стандарт или друг вид документ, в който да е видно определен обичайният за съответната дейност размер на брака. Установява се от посоченото в протокола, че част от подлежащите на бракуване обувки, отчетени като разход за ревизирания период са доставени от „Еврострой 20“ ЕООД и „Монти Фрут“ ЕООД. От друга страна в хода на ревизията е установено, че от ревизираното лице е отразено по Счетоводна сметка 613 „Разходи а бъдещи периоди“ сумата в размер на 464 982.92 лв. – непризнати доставки за предходен период. В тази връзка правилни са изводите на приходната администрация за наличие на противоречие на твърденията на ревизирания субект. Тук следва да се посочи, че Съдът кредитира ССЧЕ като изготвено от компетентно вещо лице, но чрез същото не се доказват твърденията на жалбоподателя предвид липсата на представяне на посочените по-горе доказателства.

Правилен и законосъобразен е изводът на приходните органи, че с такъв голям размер на отчетен брак – общо 137 116 чифта обувки, е налице допуснат висок търговски риск, произтичащ от небрежност и неточно планиране, респективно че са налице укрити продажби. При така установеното, Съдът намира, че не са налице доказателства за наличие на изключенията, визирани в нормата на чл. 80, ал. 1, т. 4, б. „а“ и ал. 2 от ЗДДС, поради което РА в тази част следва да се потвърди като правилен и законосъобразен, а жалбата да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

2. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит:

Правният спор се свежда до това налице ли са действително извършени доставки по процесните фактури с предмет стоки. Спорният въпрос за реалността на доставките е фактически въпрос, който при доставка на стоки се свежда до доказване факта на прехвърляне собствеността върху същите, а при доставка на услуги - до доказване факта на предаване резултата от извършените услуги на получателя, и в крайна сметка – за физическото им наличие при ревизираното лице.

В закона няма легално определение на понятието „неправомерно начислен данък“ по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, но по аргумент от противното това е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. Тъй като наличието на реална доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС е условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е *„неправомерно“* по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване правото на данъчен кредит. Следователно по делото следва да се установи дали са били основанията за начисляване на данъка от доставчиците по спорните фактури.

От гледна точка на формалната логика наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт. Относно доказателствената тежест в процеса са приложими общите правила на доказване, според едно от които, всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус това означава, че ревизираният данъчен субект е този, който трябва да докаже по пътя на пълното доказване, че доставките по фактурите са

реално извършени.

За да бъде признато и законосъобразно упражнено правото на данъчен кредит следва да са събрани доказателства относно всеки един от юридическите факти, предвидени в действащия към момента на издаване на фактурата закон. Съобразно общите правила за разпределяне на доказателствената тежест, жалбоподателят, който претендира възникването и законосъобразното упражняване на правото на данъчен кредит по процесните фактури, следва да докаже при пълно и главно доказване наличието на предпоставките по чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС и отсъствие на пречки по чл. 70 от ЗДДС, които да препятстват упражняването на правото на данъчен кредит.

Правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя е отказано на основание чл. 70 вр. чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС във връзка с изводи за неправомерно начислен във фактурите данък, поради липса на доказателства за реалното осъществяване на доставките, водещи до извод за липса на данъчно събитие по смисъла на чл. 6 от ЗДДС.

В настоящия случай, за да се установи дали е налице облагаема доставка, следва да се установи извършени ли е доставката на стоките, предмет на спорните фактури, издадени от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД, „Европартнерс“ ЕООД и „Пик Строй 19“ ООД. От представените по делото доказателства, включително от приетата по делото ССЧЕ, се установи, че в процесния случай предмет на спорните фактури са доставки стоки. Само и единствено от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД в хода на извършената му насрещна проверка са представени частично документи. От страна на „Европартнерс“ ЕООД и „Пик Строй 19“ ООД не са представени изисканите им документи във връзка с документираните от тях доставки на стоки с получател ревизираното лице.

Настоящият съдебен състав намира изводите на органите по приходите за липса на реалност на доставката по горепосочените фактури за правилни и законосъобразни, поради следното:

На първо място, липсва представена заявка за закупуване на съответните стоки, липсва търговска кореспонденция между ревизираното дружество и дружествата-доставчици – оферти, заявки, транспортни документи, доказателства за видът на стоките. Липсват представени договори за доставка на стоки, предвид че се твърди, че се касае за обувки, включително доказателства за техния производител, гаранционен срок и прочие. Отделно от страна на „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД и останалите две дружества – доставчици не са представени и спорните фактури. Липсват представени приемо-предавателни протоколи.

Относно установеното със ССЧЕ разплащане в брой между ревизираното лице и дружествата-доставчици, следва да се има предвид, че така установеното разплащане по фактурите е изолирано доказателство и само по себе си не обосновава реалността на разглежданите доставки.

С Определение от 19.01.2023 г. във връзка с депозираната от ответника молба, Съдът откри на основание чл. 193 от ГПК производство по оспорване на представени от жалбоподателя писмени доказателства, а именно:

а/ Фактури с № 0...187/17.09.2021 г. /подписана/, № 0...184/16.09.2021 г., № 0...211/20.11.2021 г., № 0...222/17.02.2022 г., № 0...220/14.02.2022 г., № 0...214/21.12.2021 г., № 0...216/22.12.2021 г., № 0...189/18.09.2021 г., № 0...191/27.10.2021 г., № 0...193/28.10.2021 г., № 0...195/29.10.2021 г., № 0...197/30.10.2021 г., № 0...203/18.11.2021 г. /подписана/, № 0...201/16.11.2021 г. /подписана/, № 0...199/15.11.2021 г. /подписана/, № 0...205/20.11.2021 г. /подписана/, № 0...207/22.11.2021 г. /подписана/, № 0...208/23.11.2021 г. /подписана/, № 0...183/15.09.2021 г. /подписана/ по отношение на подписа на техния съставител – МОЛ М. Ш. С. за „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. Неподписаните фактури, издадени от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД са оспорени по съдържание от ответника;

б/ Приемо-предавателни протоколи от 15.09.2021 г., от 17.09.2021 г., от 18.09.2021 г., от 16.09.2021 г., от 27.10.2021 г., от 28.10.2021 г., от 29.10.2021 г., от 30.10.2021 г., от 18.11.2021г., от 16.11.2021 г., от 15.11.2021 г., от 22.11.2021 г., от 23.11.2021 г., от 20.12.2021

г., от 14.02.2021 г., от 17.02.2021 г., от 11.02.2021 г. по отношение подписа на „Предал стоките“ – М. Ш. за „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД.

В тази връзка на основание чл. 193, ал. 3, изр. второ, Съдът указва на „Райвъл Шуус България“ ЕООД, че в негова доказателствена тежест е да установи истинността на тези документи. Жалбоподателят не ангажира доказателства, нито поиска назначаване на съдебно-графологична експертиза предвид указаната му доказателствена тежест с определението на Съда от 19.01.2023 г. Нормата на чл. 193, ал. 3, изр. второ от ГПК, определя, че когато се оспорва истинността на частен документ, който не носи подписа на страната, която го оспорва, тежестта за доказване истинността пада върху страната, която го е представила. Представените в хода на административното оспорване фактури и приемо-предавателни протоколи, касаещи спорните доставки, извършени от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД по своята същност са частни удостоверителни документи. В процесния случай по искане на ответника се откри производство по реда на чл. 193 от ГПК, в хода на което, както се посочи по-горе, се установи по категоричен начин, че положените от управителя на дружеството-доставчик подпис, не е положен от него. Следователно, тези доказателства следва да се изключат от доказателствения материал по делото и не следва да се кредитират от съда. Отделно следва да се има предвид, че същите са представени едва в хода на административното оспорване, което води до извод, че същите са съставени с оглед нуждите на административното, респективно съдебното производство.

Съдът кредитира ССЧЕ като вярно и безпротиворечиво, но същото е изготвено само въз основа на представените от страна на ревизираното лице и дружествата-доставчици по делото доказателства. Но, предвид изключването от доказателствения материал по делото на представените към фактурите и съпътстващите ги документи – фактури и приемо-предавателни протоколи, издадени от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД, същото не следва да бъде кредитирано. Отделно, дори и същите тези доказателства да не бяха изключени от доказателствения материал по делото, то ССЧЕ също нямаше да се кредитира предвид липсата на достъп до счетоводствата на дружествата-доставчици. Посочено е, че има отчетени приходи по спорните фактури, поради отразяването им в дневниците за продажби, но това обстоятелство преценено в съвкупност с останалите доказателства по делото не води до извод за реалност на документираните с фактурите доставки на стоки.

Следва да се има предвид, че, когато се касае за доставка на стока, следва да се установи дали получателят разполага със същата или съответно доказателства за разпореждане със стоката или влягането ѝ в продукция. В случай, че се касае за извършване на услуга, следва да бъде удостоверен резултата от извършената услуга при получателя или да бъдат представени доказателства за използване на полученото. Законова дефиниция изисква фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, безспорно удостоверяване на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката, което му дава основание да претендира право на данъчен кредит за платения във връзка с доставката ДДС. Другият необходим елемент, според законовата дефиниция за доставка /по стария ЗДДС/, е същата да е извършена на основание на сключена сделка или с цел такава да се сключи. Когато бъде удостоверено получаване на предмета на доставката и наличието на основание между доставчик и получател, то следва да се приеме, че положителният факт на доставката е установен. Във връзка с установяване на обстоятелството относно наличие или липса на доставка следва да се има предвид приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 4 от Закона за счетоводството /ЗСЧ/. По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Следователно, когато се анализират отделните доставки, следва да се извърши проверка относно обстоятелството дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка, както и дали е осчетоводен насрещен разход,

който да бъде съпоставим на прихода и в какво се изразява /материали, разходи за труд, разходи за подизпълнител и т.н./. От друга страна, необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при получателя на доставчика, а именно: дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход.

Наличието на издадени фактури не е достатъчно за удостоверяване наличието на спорните доставки, но дори и да бяха представени по делото сключени договори за доставка на процесните стоки, това нямаше да доведе до извод в обратния смисъл. Договорите могат да бъдат заместени само от фактурите, но това не значи, че те обективират реално извършени доставки, а само съвпадение на волеизявленията на страните в тях, че са съгласни да постигнат като резултат договореното между тях по доставките. В тази връзка нееднократно в свои решения ВАС, е имал повод да застъпи схващането, че е налице разлика между сделка в гражданскоправния смисъл и доставка за целите на данъчното облагане и това е причината законодателят в ЗДДС да употребява понятието доставка. Докато при сделката в гражданскоправния ѝ аспект е необходимо съгласие между страните за пораждаване на договорения резултат, при доставката по смисъла, вложен от законодателя в ЗДДС - чл. 6, ал. 1, респ. чл. 9, ал. 1 от ЗДДС не е достатъчно съгласието на страните по доставката, а нейното реално осъществяване - предаване на стоката или извършването на услугата. Това означава, че наличието само на приемо-предавателен протокол, респективно на фактура, не може да породи правомерно упражняване право на данъчен кредит за получателя по доставките, ако той не установи, че издадените му фактури обективират реално осъществени доставки на стоки и/или услуги. За доказване на реалното изпълнение на доставките на стоки и/или услуги задължение е на получателя, за да може да упражни правомерно правото на приспадане на ДДС като данъчен кредит да притежава доказателства за изпълнение на доставките. В този смисъл неоснователно е оплакването, че получателят е поставен в неравностойно положение. Този, който черпи права от доставката, а в случая това е получателят на стоките и услугите, следва да докаже наличието на всички положителни предпоставки на закона за да извърши законосъобразно приспадане на ДДС - чл. 6, ал.1, чл. 9, ал.1, чл. 25, ал.1 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Съдът, счита, че не е достатъчно условие за реалност на доставките по процесните фактури е издаването на същите и начисляването на данъка по реда на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС. Това обстоятелство се отрича от изричните разпоредби на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС (данъчен кредит и право на приспадане на данъчен кредит), съгласно който данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Аргумент в тази насока е и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, съгласно която норма, когато стоките и услугите се използват за целите на извършването от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Това води до извод, че съществува изискване лицето, което претендира правото на приспадане на данъчен кредит да е получател съответната доставка на стока или услуга, съответно другото данъчно задължено лице да е реалният доставчик на доставката на стока или услуга. Следователно както се посочи по-горе, настоящата съдебна инстанция не споделя изводите, че доказателство за реалността на доставките по процесните фактури е самото издаване на същите, извършеното плащане и начисляването на данъка по реда на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС. Настоящият съдебен състав намира, че в случая от представените фактури се установява само формално документиране на спорните доставки между ревизираното лице и сочените за негови доставчици дружества, но не и реалното осъществяване на тези доставки на стоки.

При съвкупната преценка на доказателствата, съдът намира, че от същите не се удостоверява действителност на извършените доставки на стоки от страна на дружествата-доставчици. При това тезата на жалбоподателя, че наличието на представени от

него документи – фактури, допълнително представени такива и приемо-предавателни протоколи /които, Съдът не кредитира/, удостоверява реалността на процесните доставки е несъстоятелна и не се подкрепя от представените както в хода на ревизията, така и в хода на съдебното производство доказателства.

При тези обстоятелства от представените доказателства за изпълнение на доставките не може да се направи извод, че те имат връзка с действително осъществени обективни факти и конкретно място на изпълнение на доставките. Поради това следва да бъдат приложени правните последици от обстоятелството, че фактурите и съпътстващите ги документи не съдържат данни за действително осъществена стопанска операция и не съставляват годни документи по смисъла на чл. 71, т. 1 и т. 2 от ЗДДС, въз основа на които може да бъде упражнено правото на данъчен кредит. По изложените съображения, Съдът не споделя твърденията на жалбоподателя за доказани и действително осъществени доставки по спорните фактури – доколкото по принцип има посочен предмет. Това не съответства на цитираните изисквания за съдържанието на фактурите по правото на ЕС и националното право, предвид изискването, че фактурата следва да носи данни за осъществено данъчно събитие, които да могат да бъдат проверени, респективно да има връзка с други документи, в които се съдържат такива данни.

Следователно правилни са изводите на органите по приходите, че предметът на спорните доставки не е доказан от съпътстващите ги документи, а сами по себе си фактурите не доказват това. Фактурата като първичен счетоводен документ има за цел да отрази вече осъществили се факти в обективната действителност – обобщени чрез понятията за стопанска операция по възприетата технология на ЗСч и за доставка на стоки по смисъла на ЗДДС. Възникналите факти преди издаването на една фактура следва да могат да бъдат доказани с предвидените в закона способности и по-конкретно доказателствени средства, които установяват относими обстоятелства към действителното осъществяване на доставка от съответния вид. В тази връзка следва да се има предвид, че е налице оспорване на процесните фактури и съпътстващите ги документи още в хода на ревизията. Доколкото органът по приходите е такъв по ръководство и решаване в извънсъдебната фаза на производството, то очевидно няма как и пред кого да направи нарочно изявление за оспорване. Това оспорване се съдържа имплицитно в РД и РА с отказа на органите по приходите да зачетат убеждаващото въздействие на фактурите и представените към тях съпътстващи документи.

Съдържанието на доказателствената тежест е правото и задължението на съда да приеме за ненастъпили правните последици на недоказаните факти. Предвид неустановеното получаване от жалбоподателя на стоките по фактурите не е осъществен пораждащия правото на приспадане на данъчен кредит юридически факт по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Добросъвестността на получателя по доставка е изключена, когато не докаже, че действително е получил насрещната престация по доставката или реалност на доставката. Това е така, тъй като е страна по двустранен договор за доставка и трябва да знае, всички обективни факти, свързани с осъществяване на доставката. Когато не установи такива факти, следователно не е участвал при осъществяване на доставката, а след като притежава фактура, която не е свързана с получена от него доставка по двустранен договор, то следва извод и знание за формално (документално) издаване на фактурата.

От постоянната съдебна практика на Съда на ЕС (например Решение от 14.12.2000 г. по дело *Emsland-Starke*, C-110/99, *Recueil*, стр. I-11569, т. 52 и 53, решение от 17.07.2014 г., съединени дела *Angelo Torresi* (C-58/13) и *Pierfrancesco Torresi* (C-59/13), ECLI:EU:C:2014:2088, т. 42 – 46 и други) следва, че за да се установи наличието на злоупотреба с право по правото на Съюза, са необходими обективен и субективен елемент, които съответно изискват да бъде установено следното:

А) обективният елемент на злоупотребата с право изисква от определена съвкупност от обективни обстоятелства да следва, че въпреки формалното спазване на предвидените в правната уредба на Съюза условия, целта, преследвана от тази правна уредба, не е постигната.

Б) субективният елемент на злоупотребата с право изисква да е налице намерението да се получи неправомерно предимство от правната уредба на Съюза, като изкуствено се създават условията, необходими за неговото получаване.

Когато не може да се направи извод, че се касае за действително осъществена доставка, такива данни могат да сочат на извод за привидно съглашение. Твърдението на ответника, че жалбоподателят като получател по процесните фактури е знаел, че участва в привидни сделки, е относимо към субективния елемент на злоупотребата с право. Знанието на страната, свързано с привидността на сделката, се свежда до два отделни елемента – възможност за знание и задължение за знание. Същите могат да бъдат сведени до изясняване на обстоятелството дали получателят е положил грижата на добрия търговец и дължимите в тази връзка усилия с оглед естеството на конкретната доставка, т.е. касае положителни действия. Така според практиката на Съда на ЕС: „Когато получателят по доставката, въпреки положените дължими усилия в рамките на разумното, не е знаел, че сделката е привидна, следва да се счита за добросъвестен, и правото на приспадане не може да бъде отказано, дори и да са налице обстоятелства, които сочат на друго. Според Съда на ЕС, установяването на режим на обективна отговорност би надхвърлило необходимото за защита на държавното съкровище“ /в този смисъл Решение от 11.05.2006 г. по дело *Federation of Technological Industries* и др., C-384/04, Recueil, стр. I-4191, т. 32 и Решение от 21.02.2008 г. по дело *Netto Supermarkt*, C-271/06, Сборник, стр. I-771, т. 23/.

Следователно, установяването субективния елемент - получателят е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е привидна или злоупотреба с право се отнася до спазването на принципа за добросъвестност от получателя по доставката. Този принцип отразява дължимото поведение, произтичащо от общата забрана за злоупотреби и измами, както и от принципа, съгласно който никой не може да се ползва от правата, предоставени от правния ред на Съюза, с измамна цел или с цел злоупотреба и от принципа на защита на оправданите правни очаквания. За значението, което се отдава на добросъвестността на данъчнозадълженото лице, в контекста на правото на приспадане на ДДС, свидетелства съдебната практика на Съда на ЕС: изразена в решения *Optigen* и др., C-354/03, C-355/03 и C-484/03, EU:C:2006:16, *Kittel* и *Recolta Recycling*, C-439/04 и C-440/04, EU:C:2006:446, *Mahagibben* и *Dóvid*, C-80/11 и C-142/11, EU:C:2012:373, *Tyth*, C-324/11, EU:C:2012:549, както и определения *Forwards V*, C-563/11, EU:C:2013:125 и *Jagieio*, C-33/13, EU:C:2014:184, както и например:

Търговците, които взимат всички мерки, които са необходими, за да гарантират, че техните сделки не са свързани с измама, независимо дали това е измамно избягване на ДДС или друга измама, трябва да могат да разчитат на законността на тези сделки, без риск да загубят правото на приспадане на ДДС (в този смисъл C-384/04 *Federation of Technological Industries and Others* [2006] ECR I-0000, § 33). Не е в противоречие с правото на Съюза да се изисква от стопанския субект да вземе всички необходими мерки, за да се увери, че осъществяваната от него сделка не го води до участие в данъчна измама (вж. в този смисъл Решение от 27.09.2007 г. по дело *Teleos* и др., C-409/04, Сборник, стр. I-7797, т. 65 и 68, Решение по дело *Netto Supermarkt*, т. 24 и Решение от 21 декември 2011 г. по дело *Vlaamse Oliemaatschappij*, C-499/10, т. 25).

Националната юрисдикция е задължена да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по това дело, за да определи дали данъчнозадълженото лице е действало добросъвестно и е взело всички мерки, които могат разумно да се изискват от него, за да се увери, че осъществяваната операция не го довежда до участие в данъчна измама. В хипотезата, при която тази юрисдикция стигне до извода, че с оглед на обективни данни е доказано, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че осъществяваната от него операция е била част от извършена от другата страна по доставката измама, и че не е взело всички зависещи от него разумни мерки за избягване на тази измама, ползването от правото на освобождаване от ДДС би могло да му бъде отказано (в този смисъл

решение Mecsek-Gabona, EU:C:2012:547, т. 53 и 54). Грижата на добрия търговец представлява мярка за добросъвестно поведение на получателя по доставката по смисъла на чл. 302 ТЗ. Ако не е положена тази грижа, търговецът е недобросъвестен, в който случай при наличие на обстоятелства, сочещи на злоупотреба по правото на ЕС, следва да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит. Добросъвестността на търговеца, получател по доставката, не може да съставлява самостоятелно основание за признаване на правото на приспадане без да е доказано реалното получаване на стоките или услугите по сделката. Това е така, тъй като без да получена доставката, не възниква право на приспадане на данъчен кредит. Добросъвестният търговец, ако действително е получил стоките или услугите, следва да разполага с доказателства за предаването стоките и приемането на услугите. С оглед на това, ако е положил дължимата грижа, следва да разполага с всички доказателства за осъщественото изпълнение по доставката, в противен случай следва да може да представи разумно обяснение защо не разполага с доказателства.

Тези факти са налице в процесния случай, тъй като жалбоподателят не представи относими доказателства за обстоятелства, които според естеството на спорните доставки, сочат изводи за изпълнението им. Съответно на това жалбоподателят не е положил дължимата грижа, а именно грижата на добрия търговец да води делата си по начин, който му позволява да докаже правата си съответно да бъде осъществен контрол от органите по приходите върху законосъобразното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира, че както в ревизионното, така и в съдебното производство от представените доказателства не може да се обоснове извод за наличие на реално осъществени доставки по издадените от „Тракс Ваи Експорт“ ЕООД, „Европартнерс“ ЕООД и „Пик Строй 19“ ООД.

II. В частта по ЗКПО:

Съдът намира за правилни и законосъобразни изводите на органите по приходите. Не намират опора в доказателствата по делото, твърденията на жалбоподателя, поддържани и пред административния орган, че са налице надлежно съставени документи. Представените по делото протокол за брак от 30.12.2021 г., придружен с инвентаризационен опис на наличните към 30.12.2021 г. стоки съдържат описание на бракуваните стоки по артикул, наименование, брой стойност в лева, но липсват доказателства за тяхното доставяне от производител, респективно ако са внос – митнически декларации, от друга страна същите така описани няма как да бъдат съпоставени със залежалата стока на търговеца и да бъде констатирано кои са описаните стоки в протокола и инвентаризационния опис /л.148-149/. Вярно е, че вещото лице по приетата по делото ССЧЕ посочва, че от гледна точка на счетоводството, съставените счетоводни записвания за бракуваните стоки са правилни. Но, вещото лице е работило само по документите, съдържащи се по делото, на място в счетоводството на жалбоподателя не са му представени други документи във връзка с бракуваните стоки. Това е основанието, на което е отказано прилагане на нормата на чл. 28, ал. 3, т. 2 и т. 3 от ЗКПО – липсата на документи, от които да се направи извод, че по отношение на описаните в протокола за брак за стоки и инвентаризационния опис са налице визираните в правната норма предпоставки. В случая, съдът намира, че е невъзможно да се проследи завеждането и изписването на стоките по конкретна партида, като тази констатация е направена и от административния орган.

По делото не се установи по безспорен начин, че описаните в протокола за брак стоки действително са били негодни за употреба, същото не е признато от приходната администрация предвид липсата на доказателства в тази насока, отделно съдът споделя изводите на ревизиращите органи, че бракуването не е оформено документално така, че да послужи за намаляване на финансовия резултат на ревизираното дружество. При така оформената документация липсва възможност стоките по видове и количества и с оглед дали се касае за технологичен брак или промяна на физико-химичните им свойства /предвид, че се касае за обувки/, да се проследят конкретно за всеки артикул. Задължение на търговеца е било

така да поддържа своето счетоводство и ред в складовите си помещения /няма доказателства къде са съхранявани бракуваните стоки/, че да може безпротиворечиво и ясно да се установи кои стоки и какви количества са предмет на протоколите за брак. И едва след това да се прецени по отношение на тях коя от хипотезите на чл. 28, ал. 3 от ЗКПО е налице.

Видно от представения протокол за бракуване лаконично е вписано: „След проведена годишна инвентаризация прегледа предложение за брак на различни видове обувки, поради следните причини – върнати обувки от онлайн магазин, които са носени; нанесени щети върху обувки, чехли и джапанки от гризачи; обувки от стари колекции и разлепени чифтове; обувки, които не могат да бъдат чифт и останали части от обувки след разкомплектоване“. Липсват доказателства за състоянието на стоките – документи за върнатите обувки от онлайн магазин от купувачи; снимков материал на обувките с нанесени щети, подробен опис на същите по артикул и др. Отделно не са представени доказателства за спазване при бракуването на изисквания, установени с нормативен акт или такива, които са утвърдени с фирмен стандарт. Нито в хода на ревизията, нито в хода на съдебното производство от страна на дружеството-жалбоподател са представени доказателства такъв да е утвърден от управителя му.

Съгласно нормата на чл. 28, ал. 2 от ЗКПО, разходите за материални запаси, произтичащи от брак, не се признават за данъчни цели и се третират като данъчни постоянни разлики, като изключения от общото правило са предвидени в чл. 28, ал. 3 от ЗКПО, но тези изключения не се признават само по твърдения на лицето, а следва да са надлежно установени с документи, което в процесния случай не е сторено. Твърдения на търговеца – жалбоподател, че бракуваните стоки са технологичен брак или са с променени физико-технологични свойства, респективно, че не са годни, не са доказани документално. Само описанието на стоките в протокола за брак, без в него да са налице данни за осъществяване на твърдените обстоятелства, не е достатъчно да се приеме, че е налице изключението по чл. 28, ал. 3, т. 2 и т. 3 от ЗКПО за неприлагане на нормата на чл. 28, ал. 2 от ЗКПО. Тъй като с тези законови норми се установява изключение от общото правило, същите следва да се прилагат стриктно и при наличие на надлежно установени основания.

С оглед на гореизложеното, РА следва да се потвърди и в тази част на извършеното на основание чл. 28 от ЗКПО преобразуване на финансовия резултат за 2021 г.

По изложените съображения жалбата в цялост е неоснователна и недоказана. При този изход на делото на основание чл. 161 от ДОПК се дължи претендираното от процесуалния представител на ответника юрисконсултско възнаграждение. На ответника, съобразно общия материален интерес в размер на 157 564.11 лв. /главница в размер на 139 255.83 лв. и 18 308.28 лв. – законна лихва/ и на основание чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 10 952.56 лв. /десет хиляди деветстотин петдесет и два лева и 56 стотинки/.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 43-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Райвъл Шуус България“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. Ж, ет. 2, офис 7, чрез адвокат Л. В., САК, [улица], ет. 3, офис 2, против Ревизионен акт № Р-22221022003446-091-001/16.05.2023 г., издаден от В. В. В., на длъжност Началник на сектор „Ревизии“ в ТД на НАП [населено място] – орган, възложил ревизията и М. И. К., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място] – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1234/28.08.2023 г., издадено от Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна

практика“ [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите и с която са установени задължения по ЗДДС и ЗКПО общо в размер на 157 564.11 лв.

ОСЪЖДА „Райвъл Шуус България“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх. Ж, ет. 2, офис 7, чрез адвокат Л. В., САК, [улица], ет. 3, офис 2, да заплати на Национална агенция по приходите-Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място] при ЦУ на НАП [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер 10 952.56 лв. /десет хиляди деветстотин петдесет и два лева и 56 стотинки/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: